

אָמַר לִיהִ, כִּד מְלָה תִלְיָא בְתִשׁוּבָה, וְלֹא תִיַיבִין הַשִּׁיב לֹו
 רִשְׁבִי שְׂכַאשֶׁר הַפְּגָם שִׁפְגָמוּ בְנֵי הָאָדָם תְּלוּי בְתִשׁוּבָה וְהֵם עֵדִין לֹא חוּזְרִים
 בְּתִשׁוּבָה, כְּדִין ה' עֲלָאָה נְטִיל לֹוֹן, וְאַנְגִיד לְוָאוּ וְי', לְגַבְהָ,
 (דף ע"ה ע"א) בְּגִין דְּלֹא תִיַיבִין, כְּדִין אֶקְרִי הוּי וְאִזּוּ הָאוֹת ה' הַעֲלִינָה
 שְׁהִיא הַבִּינָה הִיא לֹקַחַת אֶת ז"א וְרֹאשׁ יִסּוּדוֹ שְׁהוּא טִיפַת הַחֶסֶד וְהִיא מוֹשַׁכַת אֵלֶיהָ אֶת
 הַז"א עֲצָמוּ הַנִּקְרָא ו' עֲלִינָה וְאֵת רֹאשׁ יִסּוּדוֹ הַנִּקְרָא י' בְּגַלְל שְׁהֵם לֹא חוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְאִזּוּ
 הִיא נִקְרָאת הוּי (רמ"ק). אִוִי כִד אֶסְתַּלֵּק מִלְּכָא לְעִילָא לְעִילָא,
 וְצוּחִין בְּנֵי נְשָׂא וְלֹא אֲשַׁנַּח בְּהוּ וְהַכִּינּוּי "אוּי" הוּא כַּאֲשֶׁר מִסְתַּלֵּק
 הַמֶּלֶךְ ז"א לְמַעֲלָה לְבִינָה וּמִשָּׁם לְמַעֲלָה לְכַתֵּר הַנִּקְרָא א' וְזֵהוּ אוּי כִי ז"א שְׁהוּא אוֹת ו'
 וְרֹאשׁ יִסּוּדוֹ שְׁהוּא אוֹת י' עֲלוּ אֶל הָא' שֶׁל הַכַּתֵּר וְאִזּוּ בְנֵי אָדָם צוֹעֲקִים בְּתַפִּילָה וְאִין הַקַּב"ה
 מִשְׁגִּיחַ בָּהֶם. וְהֵהוּא עֲלָאָה אֶהְיָה טְמִירָא, סְלִיק לְו', וְי'
 לְגַבְיָהּ, בְּגִין דְּלֹא אֶתְקַבִּיל צְלוּתֶיהָ, כְּדִין אֶקְרִי אוּי,
 דְּהָא א' סְלִיק לְגַבְיָהּ דְּו' וְי' וְאוֹתוֹ הַכַּתֵּר הַעֲלִיין שִׁישׁ בּוּ שֵׁם אֶהְיָה נִסְתַּר
 הוּא מַעֲלָה אֶת הָאוֹת ו' וְאֵת הָאוֹת י' אֵלָיו בְּכַדִּי שְׁלֹא תִתְקַבַּל תַּפִּילַתְּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאִזּוּ הוּא
 נִקְרָא אוּי כִי הַכַּתֵּר שְׁהוּא אוֹת א' הַעֲלָה אֵלָיו אֶת הָאוֹת ו' שֶׁל ז"א וְאֵת הָאוֹת י' שְׁהִיא רֹאשׁ
 יִסּוּדוֹ. (ס"א דְּהוּא א' סְלִיק גַּבְיָהּ לַה' לְו' לִי) וְכְדִין תִּשׁוּבָה לָא אֲשַׁתְּכַח.
 וְעַל דָּא אֶסְתַּלֵּק מֵאֵלִין אֶתְוּוֹן ה', דְּהָא בְּתִשׁוּבָה לָא
 תִּלְיָא וְאִזּוּ אִין הַתִּשׁוּבָה מוֹעִילָה כִי הַסְתַּלֵּק מֵאֵלּוּ הָאוֹת יוֹת אוּי הָאוֹת ה' שֶׁל הַבִּינָה
 וְנַעֲשֶׂה רַק צִירוּף אוּי וְלֹא אֶהְיָ לְהוֹרוֹת שְׁלֹא מוֹעִילָה תִשׁוּבַתְּם שֶׁמְקוֹם הַתִּשׁוּבָה הוּא

• בבינה (רמ"ק) •

הַלִּימוּד הַיּוֹמוֹ

וְדַאי פֶּד אֶסְגִּיאוּ חוּבֵי עֲלָמָא טְפִי, וְתִשׁוּבָה הָוּה תְּלִיא
בְּקַדְמֵיתָא, וְלֹא בָּעוּ, כְּדִין אֶסְתַּלַּק ה' ואומר רשב"י

שודאי שכאשר התרבו עוונות העולם ביותר שאז בתחילה, התשובה היתה תלויה אולם לא
רצו ישראל לחזור בתשובה ולכן הסתלקה האות ה' שהיא הבינה שבה הוא סוד התשובה,

וְא' סָלִיק לִו' יו"ד לְגַבִּיהָ, וְאַקְרִי אוֹי ואז הכתר שהוא אות א' מעלה

אליו את האות ו' שהוא הו"א ואת ראש יסודו שהוא טיפת החסד והוא אות י' ואז הוא נקרא
או"י. וְכֹד חָרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא, וְתִשׁוּבָה אֶסְתַּלַּקַת (וְלֹא מְעֻלְיָא),

כְּדִין צְוּוּחוּ וְאָמְרוּ וכאשר נחרב ביה"ק שאז התגברו ביותר הדינים והבינה

שהיא סוד התשובה הסתלקה אז צעקו ישראל ואמרו, (ירמיהו ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה

הַיּוֹם וְקִשָּׁה. מֵאֵי כִּי פָּנָה הַיּוֹם מֵהַ פִּירוּשׁ כִּי פָּנָה הַיּוֹם. דָּא הוּא

יוֹמָא עֲלָאָה, דְּאַקְרִי תִשׁוּבָה, דְּאַסְתַּלַּק וְאַתְעֵבֵר, וְלֹא

שְׂכִיחַ אלא זהו היום העליון שהיא הבינה הנקראת תשובה והיא עלתה והסתלקה לכתר

והיא עברה מהתחתונים והיא לא מצויה להם (רמ"ק). הַהוּא יוֹמָא

דְּאַשְׁתַּמּוּדַע, לְפִשְׁטָא יְמִינָא לְקַבְלָא חֵיבִין, וְהָא

אַתְפְּנִי מִכְּלָא, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח, וְעַל דָּא אָמְרוּ אוֹי, וְלֹא

הוֹי שהיא היום ההוא הנודע שהוא פושט את הימין בכדי לקבל את הרשעים בתשובה

אבל עכשיו בגלות הוא פנה לגמרי ואין הוא מצוי עוד ולכן ישראל אמרו אוי ולא הוי כי

סוד האות ה' של הבינה שבה התשובה עלתה לאות א' של הכתר והסתלקה מהם ומש"כ.

כִּי יִנְטוּ עֲלֵי עָרְב פִּירוּשׁוֹ, דְּהָא אֶתִּיּהִיב רִשׁוֹ לְרַבְרָבִי

מִמְּנָן דְּשָׂאָר עֲמִין, לְמִשְׁלַט עֲלֵייהוּ שהשרים הממונים על אומות

העולם הנקראים צללי ערב והם ע' שרים היונקים מק"כ צירופי אלהי"ם שהם בגימטריא צ"ל ניתנה להם רשות לשלוט על ישראל ולהחריב את ביה"ק ולכן כבר לא יתוקן הדבר ע"י תשובה (רמ"ק, מק"מ).

תָּאנָא, סָלִיק ו' לְעִילָא לְעִילָא ולמדנו כי בזמן החורבן עלה ז"א למעלה לבינה ועוד למעלה לכתר בכדי שלא תתקבל תפילתם של ישראל, **וְהִיכְלָא אֶתְוֹקֵד, וְעָמָא אֶתְגְּלִי, וּמְטְרוֹנִיתָא אֶתְתְּרַכַּת,** וּבִיתָא אֶתְתְּרַכַּת ואז היכל ביה"ק נשרף ועם ישראל יצאו לגלות והמלכה שהיא השכינה התגרשה וגלתה יחד עם ישראל וגם שאר כללות ביה"ק נחרב לגמרי. **לְבַתָּר פֶּד נְחִית ו'ו' לְאַתְרֵיהּ** ואחרי החורבן כאשר ירד ז"א למקומו, **אַשְׁנַח בְּבֵיתֶיהּ וְהָא אֶתְתְּרִיב** הוא הסתכל על ביתו וראה שהוא נחרב, **בְּעֵי לְמְטְרוֹנִיתָא, וְהָא אֶתְרַחַקַת וְאַזְלַת. חָמָא לְהִיכְלֵיהּ,** **וְהָא אֶתְוֹקֵד** וביקש את המלכה שהיא השכינה והנה היא התרחקה והלכה ממנו לגלות והוא ראה את היכלו שהרי הוא נשרף. **בְּעָא לְעָמָא, וְהָא אֶתְגְּלִי** והוא ביקש את עמו ישראל והרי הם הוגלו מהארץ. **חָמָא לְבַרְפָּאן דִּנְחַלִין עֲמִיקִין דִּהוּוּ נְגִדִין, וְהָא אֶתְמַנְעוּ** וכן הוא ראה את הברכות של הנחלים העמוקים שהיו נמשכים אליו מהבינה והנה הם נמנעו ונפסקו ממנו. **פְּדִין כְּתִיב** ואז נאמר מש"כ, (ישעיה כב) **וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים עֲבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָבִי וּלְמַסְפָּד וּלְקַרְתָּהּ וּלְחִגּוֹר שָׁק** דהיינו שהוא על צער השכינה וישראל. **וּכְדִין לָבָשׁוּ שָׁמַיִם קְדָרוֹת** ולכן ז"א הנקרא

שמים נתלבש בדינים קשים והוחשכו פניו מלהאיר לתחתונים (רמ"ק).

הלימוד היומו

פְּדִין ו' ה' (ס"א ו' י) אֶת־נַגִּיד חֹד לְקָבִיל חֹד ואז ז"א שהוא סוד אות

ו' שבשם הוי"ה והמלכות שהיא סוד אות ה' אחרונה שבשם הוי"ה הם חזרו
ונמשכו זה כנגד זה דהיינו שהם חזרו להיות אח' באח' מפני חסרון קבלת המוחין מהבינה
(מק"מ). **וְהו' עֲלָאָה, נָגִיד מִבּוֹעֵי לְסִטְרָא אַחֲרָא** והאות ה' העליונה

שבשם הוי"ה שהיא הבינה היא המשיכה את שפע נביעתה לסט"א שהם ע' שרים של
האומות וישראל מקבלים דרכם את תמצית השפע בצמצום (רמ"ק), **וּבִרְכָאן לָא**

מִשְׁתַּפְּחֵן. דְּהָא דְּכַר וְנוֹקְבָא לָא אֲשֶׁתְּכַחוּ, וְלֹא שְׂרִיין
פְּחֻדָא ואז הברכות לא נמצאות בעולם כי זו"ן שהם סוד זכר ונקבה אינם נמצאים

ושורים כאחד. **פְּדִין** ואז כתוב (ירמיה כה) **שָׂאג יִשְׂאָג עַל נֹדְהוּ** דהיינו
שז"א שואג על המלכות הנקראת נודו שהסתלקה ממנו. **בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן,**

וּבְכָה רַבִּי אֶלְעָזָר ואז בכו רשב"י ובנו רבי אלעזר על צער השכינה וצערם של
ישראל, **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכִייה תְּקִיעָא בְּלִבָּאֵי מְסִטְרָא**

חֻדָא ואמר רבי אלעזר שבכיה תקועה בליבי מצד אחד שהוא על צער השכינה
וישראל, **וְחֻדְוֹתָא בְּלִבָּאֵי מְסִטְרָא אַחֲרָא. דְּהָא שְׁמַעְנָא**

מְלִין, דְּלֹא שְׁמַעְנָא עַד הַשְּׁתָא, וּפְאָה חוּלְקֵי ושמחה תקועה
בליבי מצד אחר כי שמעתי סודות גדולים מה שלא שמעתי עד עכשיו ואשרי חלקי.

עֲרוֹת אִשְׁת אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה, (ויקרא ח"י) **מֵאֵן אִשְׁת אַבִּיךָ**
מה הוא הסוד של אשת אביך. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא תְּנִינָן,**

כָּל מְלוֹי דְּאוֹרֵייתָא סְתִים וְגִלְיָא אלא אומר רשב"י שהרי למדנו שכל
דברי התורה הם נגלה ונסתר, **כְּמָה דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא סְתִים וְגִלְיָא,**